

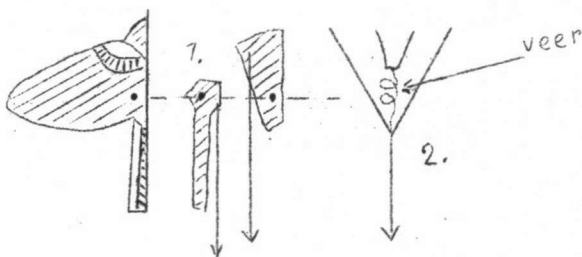
3. EEN MECHANISCHE ROERVINK.

Op de Vinkenbaan "Mr. Cornelis van Lennep, 1751 - 1813" in de Kennemerduinen meenden wij van tijd tot tijd de juistheid te ervaren van van Lennep's stelling, geciteerd door Deelder in zijn artikel over de Bloemendaalse vinkenbanen (Ardea 39-321), dat het bij sommige omstandigheden zonder roervinken slecht vinken is.

Daar wij bezwaar hebben tegen vogels aan een roerlijn ontstond de vraag naar een vervanging hiervoor.

Er van uitgaande dat hoogvliegende vinken omlaag komen naar een vlak bij de grond vliegende of fladderende vink, en dat het dus voldoende zou zijn om in een horizontaal vlak het signaalbeeld na te bootsen van het beurtelings zichtbaar worden en verdwijnen van de witte vleugelschilden en staartbuitenzijden, vervaardigd in het hierna te beschrijven apparaat.

Wellicht vinden andere vinkers hierin aanleiding om ook in deze richting te experimenteren. Gaarne horen wij t.z.t. van eventuele ervaringen. Wij hebben de indruk dat vrij hoge vinken hun vlucht soms vlak na het "roeren" wijzigen, lager komen en dan bij de lopers vallen.

Beschrijving:

Op een houten plaat, gekleurd in overeenstemming met het terrein, is het vliegbeeld van een vink schematisch aangebracht. De witte delen van vleugels en staart worden bedekt door blikken plaatjes in vleugelkleur die paarsgewijs een gemeenschappelijk draaipunt hebben (fig.1). In rust zijn de witte delen bedekt, door trekken aan een lijn worden ze zichtbaar.

Enige details, beknopt, met het oog op de beschikbare ruimte:

Voor het terugveren is elastiek bruikbaar. Duurzamer zijn veertjes van draad, (z.g.n.verenstaal) éénmaal rond de schroef geslagen die het draaipunt is en dan aan de plaatjes gehaakt. Bij het terugveren moeten de plaatjes worden gestuit. Dit geeft bij gebruik van een "tableau" van enige stuks, licht een hinderlijk geluid; stukjes ventielslang geschoven op spijkertjes dempen het geluid. Men kan met één treklijn volstaan, hoewel de vleugelplaatjes verder doordraaien dan die van de staart. De treklijn wordt direct verbonden met de vleugelplaatjes. De twee lijntjes van de staartplaatjes zijn via een trekveertje of elastiek met de treklijn verbonden. Deze laatste, bij ons + 25 m, moet niet elastisch zijn; dit zou namelijk verhinderen om de snelle beeldwisseling te bereiken die voor het bedoelde effect nodig is.

J.VAN DER ELST.